

Školka pohledem zvenku a zevnitř (zdroj www.rodina.cz)

19.06.2015 21:16

Aneb jak vnímá tuto instituci rodič a jaké to vlastně je doopravdy.

Po mateřské jsem přijala místo jako učitelka v mateřské škole. Práce s dětmi mě baví tak mě nemůže nic zaskočit. Byla jsem naivní. Vycházím z předpokladu, že všechny děti jsou hodné, slušné, chytré, rodiče příjemní a chápaví atd.

Loni jsem coby rodič chodila do školky pro dceru. Vyzvedávala jsem ji před obědem. Vždy jsem chvilku čekala než si s dětma venku dohraje. Z pohledu rodiče, kterému je plno věcí skryto, jsem si říkala, jakou mají učitelky pohodičku. Děti vypustí na zahradu a moc se nepředřou. Vůbec jsem netušila, že i když "pouze" stojí, děti stále počítají, dívají se, zda si navzájem neublíží. Každým okamžikem hrozí dětem nějaký úraz, utírají dětem nosy, neustále je upravují, zavazují tkaničky od bot a současně odpovídají všem dětem na velkou spoustu otázek.

Samozřejmě jako matka jsem s jinými maminkami probírala školku - vždyť nejčastější téma matek jsou právě děti. Většinou jsme nemluvily o tom, že je vše skvělé. Vždy jsme byly s něčím nespokojené. A co že ty učitelky celý den asi dělají?

Letos jsem nahlédla pod pokličku. Na vlastní kůži si zažívám tu domnělou "pohodičku". Nenacházím slova, která by to nejlépe popsala. Vše začalo 1. září, ve třídě nejmladších dětí. Nikdy nezapomenu ten brekot, kdy začal jeden a postupně se přidávali ostatní. Během oběda brečela celá třída. Přišla jsem domů a všechno mě bolelo, celý den chovat nespočet dětí.

Počet dětí

V každé třídě je 25 až 28 dětí. Asi se dopředu zřejmě počítá, že všichni neprijdou, ale chodí kolem 25 dětí. Takový počet na jednu učitelku, která má jen 2 ruce, 2 oči a 2 nohy je opravdu neuvěřitelný. V takovém počtu je zásadní úkol uhlídat, aby se nikomu nic nestalo. Což je hodně obtížné, protože dnešní děti jsou hodně agresivní. Stačí se jen otočit nebo jít někomu utřít zadeček, protože to některé, téměř pětileté děti ještě stále neumí a volají ze záchodu své oblíbené "hotovo". U tříletých to ani nekomentuji, protože tam se každý den někdo počůrá a nebo pokaká občas i několikrát, takže jedna učitelka musí dítě vzít, umýt a převléci, ale pak je zbytek dětí vlastně bez dozoru a může se stát ledacos, ale jak být na dvou místech zároveň, když máte počůrané dítě, nebo i polité a další přijde žalovat, že někdo někoho mlátí, do toho ještě slyšíte něčí jekot a další dítě něco potřebuje podat, další dítě nutně potřebuje napít, takže musíte udělat šťávičku, další dítě mi při tom všem sděluje, že se mu stýská a začíná brečet.

Nejhorší je, že při takovém počtu se s dětmi moc neudělá, protože polovina jich zlobí, nedává pozor a vy je stále napomínáte.

Rodiče

Další samostatnou kapitolou jsou rodiče. Dají se rozdělit do několika kategorií. Někteří strčí ráno dítě za dveře a mizí, jiní jsou stále s něčím nespokojení. Další rodiče vědí vše nejlépe. Zbytek jsou sympatíci a rozumní rodiče. Většinou mají i fajn a pohodové děti. Největší je ovšem skupina maminek na mateřské dovolené. A to je další kapitola.

Maminky na mateřské dovolené

Ani sebeobětavější maminka nedokáže svému dítěti nahradit kolektiv vrstevníků. Pro dítě je užitečné se v kolektivu prosadit, najít si tam své místo a zjistit, že se svět netočí jen kolem něj. Naučit se pomáhat druhým i sdílet společné nadšení nebo radost. Pokud dávají maminky na MD děti do školky s tím, aby se něco naučily a byly v kolektivu, nemám sebemenší připomínku. Tyhle maminky si dítě vyzvedávají po obědě. Jenže je řada maminek, které jsou doma s druhým dítětem a to starší do školky odloží (ráno pošlou tatínka, nebudou přece tak časně vstávat) a vyzvedávají si ho až pozdě odpoledne. Samozřejmě, že starší dítě žárlí na mladšího sourozence, protože on může být s maminkou a jemu je to upřeno, z toho často plyne i jeho větší agresivita a zlobí hlavně proto, aby na sebe nějak upozornilo. Pokud konejšíte takové dítě slovy, že si ho maminka jistě někdy vezme po "o" odpoví, že ne, že je z něj na nervy. Když mi taková maminka pak ráno předává dítě se slovy, zas má dneska den a tak si to užijte, a vítězně se usmívá, jak se ho zbavila. Většinou mám chvíli pusy dokořán.

Nemoci

Rodiče: "Buďte ohleduplní k ostatním dětem a neposílejte do školky dítě nachlazené nebo jinak nemocné." Spousta rodičů to tak nedělá. Nejvíc mě trápí, že jako učitelka s tím nemohu nic udělat. Zaznamenáváme, když má některé dítě teplotu, kašlem ruší ostatní při spánku nebo je nějak jinak nemocné, ale to je vše. Nemáme žádné pravomoce, proti takovýmto nesvědomitým rodičům zakročit. Dříve spolupracovaly školky s dětskou lékařkou a učitelka mohla na rodiči požadovat potvrzení od lékaře a až pak dítě vpustit do třídy. To už bohužel dnes není a je to velká škoda, protože spousta dětí má dnes sníženou imunitu, děti po nemoci také a pak jsou zbytečně opět nemocné. Dětem stále teče z nosu celý rok. Množství kapesníků, co spotřebují, je neuvěřitelné. Kašlou, prskají a rozšiřují infekci mezi sebou. Pokud upozorním rodiče, že dítě kašle, často slyším odpověď "já vím" a druhý den je dítě zase ve třídě. Když jednomu dítěti bolelo ouško, říkám mu: "Uvidíme a pak zavoláme mamince". Na to odpovědělo: "Mamince nevolej, ona to ví." Rodiče posílají i takové děti, které ráno blinkají nebo mají zvýšenou teplotu. Je mi z toho smutno, když vidím, jak dokáží být lidé k sobě neohleduplní, vlastně k ostatním zdravým dětem, i k rodičům, kteří dodržují veškeré zásady a nechávají si v nemoci dítě hned doma.

Proč to tak je? Protože je to státní školka? Řada rodičů si spousty věcí vůbec neváží. Už to, že školné je pouhých 500 Kč - v přepočtu je to 20,50 Kč za den hlídání - kde by našli levnější? A předškoláci to mají zadarmo.

Proč je tu takový nepoměr ve vztahu učitel - rodič? Vždyť dřív být učitelem v sobě neslo i určitou společenskou prestiž a úctu. Dnes jsou to takoví naivní otroci a pokud se jim podíváte na výplatní pásku, pak pochopíte, proč používám příměr otrok. Občas se ptám, proč to ti lidé vlastně dělají. Motivace finanční nulová, neskutečná odpovědnost - na některé děti se nesmí člověk ani křivě podívat, nedej Bože, aby se přihodil nějaký úraz. Jako zákonem schválnosti se dějí úrazy dětem rodičů, kteří jsou nechápaví a veškerou vinu pak svalují na učitelku. Je opravdu nepříjemné s takovými rodiči jednat. Nejraději by byli, aby dítě nedělalo nic, aby se

neušpinilo, nezapotilo, nedrželo nůžky.... Ale že by se zajímaly o dítě blíž, co ho trápí, to už většinou neřeší.

Můj velký obdiv patří učitelkám, které už působí v mateřské škole více let. Obdivuji, s jakým nasazením pracují a s jakou trpělivostí se dětem věnují. Přála bych si, aby tohle povolání získalo zpět svou prestiž, za to, co všechno dělají pro naše děti. Aby rodiče byli jen ti rozumní a chápaví, kteří neposílají do školky dítě v nemoci.

Škoda, že se nedá ten každodenní šrumec s dětmi lépe popsat. Snad jen kdo to zažije na vlastní kůži, tohle všechno správně pochopí. O tom, že jsou učitelky i matkami a doma je čeká další směna, (plná všetečných otázek a odpovědí, konfliktů mezi sourozenci, domácích úkolů..) by byla další kapitola. Toto krásné povolání může vykonávat jen opravdový "nadšenec a dobrodruh" s láskou a trpělivostí na rozdávání!

Více zde: <http://m.msprubezna.cz/news/skolka-pohledem-zvenku-a-zevnitr-zdroj-www-rodina-cz/>